

อิทธิพลของผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี
และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดที่มีต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของ
ผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย*

THE INFLUENCE OF AMBIDEXTROUS OF TOP MANAGEMENT, TECHNOLOGICAL
INNOVATION AND MARKET COMPETITION PRESSURES ON RISK ASSESSMENT
INFORMATION SYSTEM OF EXPORTING ENTREPRENEURS IN THAILAND

เฉลิมเกียรติ ร้างเล็ก*, ณัฐวงศ์ พูนพล, ศรีรุ่งรัตน์ สุดสมบุญ

Chaloemkiat Ranglek*, Nuttavong Poonpool, Seerungrat Sudsomboon

คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาสารคาม ประเทศไทย

Maharakham Business School, Maharakham University, Maharakham, Thailand

*Corresponding author E-mail: 61010961001@msu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาอิทธิพลของผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดที่มีต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย 2) ศึกษาอิทธิพลของระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงที่มีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการส่งออกที่อยู่ในฐานข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์ จำนวน 225 ราย โดยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างเพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การเปิดใช้งานระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงในฐานะแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย นอกจากนี้ ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงยังมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย การสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันโดยการเปิดใช้งานระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงในองค์กรจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบริหารแบบทีสองหน้า คำนึงถึงคุณภาพของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่มีอยู่ และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาด การศึกษานี้มีส่วนช่วยในการขยายความเข้าใจยิ่งขึ้นสำหรับวรรณกรรมเกี่ยวกับเทคนิคของการบัญชีบริหารในยุคดิจิทัล ตลอดจนทิศทางการวิจัยในอนาคต

คำสำคัญ: ผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า, นวัตกรรมทางเทคโนโลยี, แรงกดดันจากการแข่งขันในตลาด, ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง

Abstract

The objective of the research was to examine: 1) the influence of ambidextrous of top management, technological innovation, and market competition pressures on the risk assessment

information system of exporting entrepreneurs in Thailand and 2) the influence of risk assessment information system on the competitive advantage of exporting entrepreneurs in Thailand. This study was quantitative research using a questionnaire to collect data from 225 exporting entrepreneurs listed in the database of the Ministry of Commerce by purposive sampling. The structural equation modeling (SEM) techniques were used to test the hypothesis. The results found that ambidextrous of top management, technological innovation, and market competition pressures significantly positively influence the risk assessment information system of exporting entrepreneurs in Thailand, which shows that ambidextrous of top management, technological innovation, and market competition pressures are an essential factor leading to enabling risk assessment information systems as the management accounting practice of exporting entrepreneurs in Thailand. In addition, the risk assessment information system also influences the competitive advantage of exporting entrepreneurs in Thailand. Building a competitive advantage by enabling risk assessment information systems in the organization requires a focus on ambidextrous management, consideration of the quality of available technological innovations, and market competition pressure. Moreover, this study contributes to further expanding the literature on advanced management accounting techniques in the digital era and future research directions.

Keywords: Ambidextrous of Top Management, Technological Innovation, Market Competition Pressures, Risk Assessment Information System

บทนำ

ด้วยการถือกำเนิดของเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้องค์กรธุรกิจจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการ เทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันสามารถช่วยให้ผู้ประกอบการออกแบบองค์กรและเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการนำแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารมาใช้ในองค์กรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Ogungbade, O. I. et al., 2017) เมื่อสี่สิบปีที่แล้ว Simmonds, K. กล่าวถึง การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นเครื่องมือทางบัญชีที่ช่วยให้กิจการสามารถนำข้อมูลฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสด รวมทั้งข้อมูลต้นทุน ใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับการวางแผน ตัดสินใจ และควบคุม เพื่อให้การดำเนินกลยุทธ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Simmonds, K., 1981) ตลอดจนนักวิชาการด้านบัญชีให้การสนับสนุนแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารมาใช้ในองค์กรจำนวนมาก ทำให้แนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารเป็นเครื่องมือหลักที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตรงประเด็น แม่นยำ และทันเวลาต่อแง่มุมต่าง ๆ ของความต้องการต่อการตัดสินใจขององค์กรเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ต่อมาแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารแบบใหม่ได้เกิดขึ้นตามยุคสมัยเพื่อจัดการกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อองค์กรต่าง ๆ อย่างมาก ผู้ประกอบการหลายแห่งต่างให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้กับบัญชีบริหารเพื่อตอบสนองต่อเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงโดยการผสมผสานแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารแบบดั้งเดิมเข้ากับเทคโนโลยีดิจิทัล (Möller, K. et al., 2020) ซึ่งกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของแนวทางปฏิบัติทางบัญชีไปสู่ระบบดิจิทัล คือ นวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น คลาวด์ (Cloud) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (big data analytics) บล็อกเชน (Blockchain) ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ขับเคลื่อนการเติบโตของข้อมูล ซึ่งทำให้องค์กรต่าง ๆ มีโอกาสใช้ข้อมูลที่มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างเพื่อ

วัตถุประสงค์ในการกำหนดค่าระบบการควบคุมทางการบริหาร (Management Control System: MCS) และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องใหม่อันนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจต่อไป

การบริหารความเสี่ยงเป็นหนึ่งในเทคนิคของการบัญชีบริหารที่ได้รับการกล่าวถึงโดย Chartered Global Management Accountant (CGMA) เพื่อให้แน่ใจว่ากลยุทธ์ขององค์กรนั้นสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้จริงในยุคดิจิทัล (Farrar, M., 2019) Uyar, M. กล่าวว่า หากองค์กรสามารถใช้ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการบริหารความเสี่ยงจะนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันและประสบความสำเร็จเหนือคู่แข่ง เนื่องจากสามารถอำนวยความสะดวกในกระบวนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารและมีส่วนช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Uyar, M., 2018) ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง (Risk assessment information system) หมายถึง ความสามารถของบริษัทในการจัดทำข้อมูลทางการเงินและที่ไม่ใช่ทางการเงินโดยใช้การวิเคราะห์ขั้นสูงเพื่อค้นหา ระบุ และประเมินความเสี่ยงเพื่อนำไปสู่การบริหารความเสี่ยงขององค์กรเพื่อให้ความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร Wang, Z. et al. กล่าวว่า ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงถูกนำมาใช้เพื่อดึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในกระบวนการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร และยังสามารถแสดงตรรกะระหว่างข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้ที่มีค่าความเสี่ยงสูงล่วงหน้าเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในการควบคุม ป้องกัน และรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันของบริษัท (Wang, Z. et al, 2020) การรับประกันความได้เปรียบในการแข่งขันขึ้นอยู่กับกระบวนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในการกำหนดนโยบายการจัดการตามกลยุทธ์ทางธุรกิจ โดยเฉพาะประสิทธิภาพของนวัตกรรมทางธุรกิจ (Business innovation effectiveness) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการออกแบบกระบวนการและระบบการผลิตเพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาในมาตรการด้านประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและเกิดของเสียน้อยที่สุด (Al_Bdairi, A. S. J. et al. , 2020); (AlQershi, N., 2019) การศึกษาของ Saeidi, P. et al. แสดงให้เห็นว่า ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความได้เปรียบในการแข่งขันและประสิทธิภาพของบริษัท (Saeidi, P. et al., 2021) นอกจากนี้ Sun, Y. et al. แสดงให้เห็นว่า ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพสามารถลดความเสี่ยงด้านนวัตกรรมของกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการผลิต (Sun, Y. et al., 2020) อย่างไรก็ตาม นักวิชาการและนักบัญชี ได้กล่าวถึงการใช้งานจริงของแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารที่ได้รับการพัฒนาขึ้นตามยุคสมัย เนื่องจากยังมีการใช้เทคนิคการบัญชีแบบดั้งเดิมในหลาย ๆ บริษัทโดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวรรณกรรมที่อิงตามแนวคิดทฤษฎีเชิงสถานการณ์ (Contingency Theory) ที่ระบุว่า ไม่มีแนวปฏิบัติทางบัญชีบริหารที่เป็นสากลหรือมีมาตรฐานเดียวกันที่สามารถใช้ได้กับทุกองค์กร แต่ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดรูปแบบโครงสร้างภายในองค์กรที่เหมาะสมที่สุดกับสถานการณ์เฉพาะ (Otley, D., 2016); (Petera, P. & Šoljaková, L., 2020) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งต่อการศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การเปิดใช้งานของระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงในฐานะแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหาร นอกจากนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีการศึกษาน้อยมากที่ได้ตรวจสอบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการนำแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารที่ได้มีการพัฒนาขึ้นใหม่มาใช้ในยุคดิจิทัล

การศึกษานี้จึงมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนความรู้เพิ่มเติมโดยการตรวจสอบว่า ผู้บริหารระดับสูงแบบดีสองหน้า (Ambidextrous of top management) นวัตกรรมทางเทคโนโลยี (Technological innovation) และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาด (Market competition pressures) สามารถมีอิทธิพลต่อการเปิดใช้งานระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงอย่างไร Du, J. & Chen, Z. อธิบายว่า ผู้บริหารระดับสูงแบบดีสองหน้าช่วยให้บริษัทต่าง ๆ สามารถใช้ประโยชน์จากความสามารถที่มีอยู่ ในขณะเดียวกันก็ไม่ละเลยความพยายามในการพัฒนาขีดความสามารถใหม่ ๆ เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Du, J. & Chen, Z., 2018) และเป็นที่ยอมรับว่าความคิดสร้างสรรค์ถูกรวมอยู่ในตัวของผู้บริหารระดับสูงแบบดีสองหน้าซึ่งมีส่วนช่วยในการนำระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารสมัยใหม่อย่างมีนัยสำคัญ และยังถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการวิจัยทางการบัญชี

(Pavlatos, O., & Kostakis, X., 2018); (Piórkowska, K., 2016) Alamri, A. M. กล่าวว่า นวัตกรรมทางเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อทุกองค์กรโดยเฉพาะแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหาร เนื่องจากกระบวนการทางการบัญชีบริหารในปัจจุบันกำลังดำเนินการโดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น เช่น การจัดระเบียบการวิเคราะห์ การประมวลผล และการประเมินข้อมูลทางการเงิน ที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดทั้งต้นทุนและเวลาในการดำเนินงาน (Alamri, A. M., 2019) ดังนั้นคุณภาพของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่มีอยู่ในองค์กรจะเป็นส่วนสำคัญต่อการเปิดใช้งานระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง เนื่องจากฟังก์ชันการทำงานของนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เช่น อุปกรณ์ตรวจจับ (Sensing devices) โครงสร้างพื้นฐานข้อมูล (Data infrastructure) แพลตฟอร์มการจัดการข้อมูล (Data management platform) การติดต่อสื่อสารระหว่างระบบ (Middleware architecture) เครือข่ายไร้สาย (Wireless networks) ตลอดจนการเผยแพร่ข้อมูลแบบเรียลไทม์ จะช่วยอำนวยความสะดวกให้ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (Kruskopf, S. et al., 2020) Awa, H. O. et al. กล่าวว่าองค์กรที่มีนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่แข็งแกร่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่มีความซับซ้อนมาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (Awa, H. O. et al., 2016) ในขณะที่แรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดซึ่งเป็นผลมาจากการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคู่แข่ง ลูกค้า และซัพพลายเออร์ นำไปสู่การเชื่อมโยงกับแนวปฏิบัติด้านบัญชีบริหารที่สามารถสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับการคาดการณ์เหตุการณ์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเพื่อพิจารณามาตรการจัดการกับความเสี่ยงและสนับสนุนการตัดสินใจทางกลยุทธ์ให้องค์กรสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Ahmad, K. & Zabri, S. M., 2015); (Zainuddin, Z. N., & Sulaiman, S., 2016) การศึกษาของ Ahmad, K. & Zabri, S. M. แสดงให้เห็นว่าแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดทำให้องค์กรธุรกิจต่าง ๆ เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยงโดยการส่งเสริมให้ฝ่ายบริหารปรับปรุง พัฒนาแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารมาเพื่อยกระดับกระบวนการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Ahmad, K. & Zabri, S. M., 2015)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา อิทธิพลของผู้บริหารระดับสูงแบบตีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดที่มีต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย การศึกษานี้จะให้คำแนะนำเกี่ยวกับเงื่อนไขเบื้องต้นที่ผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญสำหรับการนำระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงในฐานะแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารยุคดิจิทัลไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และท้ายที่สุดคือความได้เปรียบในการแข่งขัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของผู้บริหารระดับสูงแบบตีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดที่มีต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงที่มีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีลำดับขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการส่งออกที่จดทะเบียนทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด จำนวน 5,527 ราย (สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์, 2564)

ขนาดตัวอย่างประกอบด้วยผู้ประกอบการส่งออกจำนวน 250 ราย Kline, R. B. แนะนำว่า การสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้างควรมีขนาดตัวอย่าง 10 - 20 เท่าของจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปร (10*25 พารามิเตอร์) (Kline, R. B., 1998) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน

650 ราย เพื่อขอจดหมายที่อาจสูญหายและอาสามัครที่ไม่ให้ความร่วมมือ (Salkind, N. J., 2012) โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงซึ่งแบบสอบถามถูกส่งกลับคืนมาและมีความครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 225 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้พัฒนาจากแนวคิด ทฤษฎี และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ส่วนที่ 2) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ส่วนที่ 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง และความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย เป็นคำถามแบบวัดเชิงประเมินค่าโดยแบ่งระดับการวัดเป็น 5 ระดับ (Likert scale) ตั้งแต่ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไปจนถึง 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และส่วนที่ 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย เป็นคำถามแบบวัดเชิงประเมินค่าโดยแบ่งระดับการวัดเป็น 5 ระดับ (Likert scale) ตั้งแต่ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไปจนถึง 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม จากนั้นแบบสอบถามถูกตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อให้แน่ใจว่าข้อคำถามทั้งหมดสามารถวัดได้ครอบคลุมตรงตามเนื้อหาของแนวคิดทฤษฎี และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามจากค่า IOC (Index of item-objective congruence) ผลลัพธ์ของ IOC มีค่าคะแนนมากกว่า 0.5 (0.6 - 1.00) ถือว่ายอมรับได้

การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ทำการศึกษจริง จำนวน 30 ชุด จากนั้นใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficients) ผลการทดสอบ พบว่า ระดับค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.876 - 0.936 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามสามารถนำไปใช้ในการศึกษานี้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

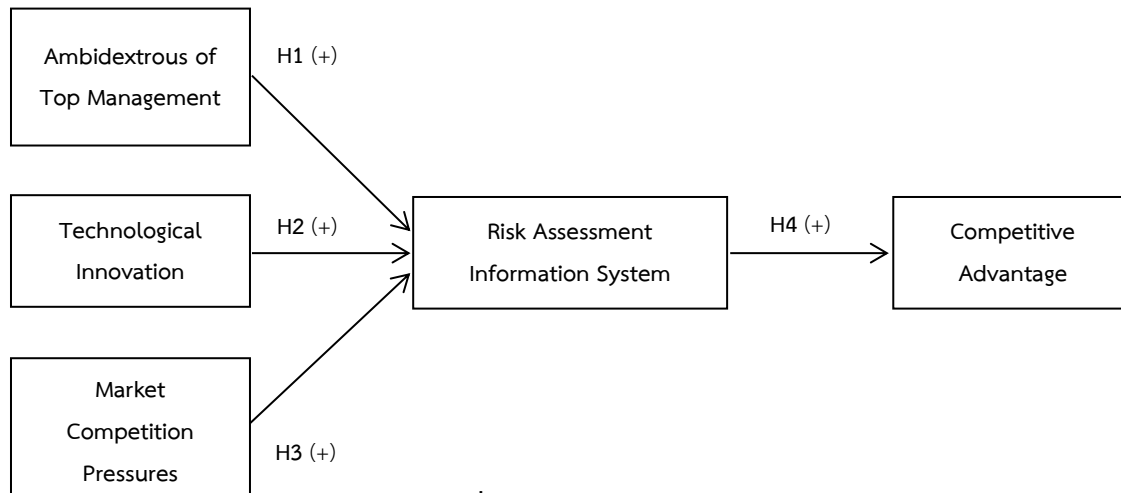
เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้บริหารบัญชีของผู้ประกอบการส่งออก 650 ราย แบบสอบถามถูกตอบและส่งกลับมายังผู้วิจัยจำนวน 229 ฉบับ เมื่อทำการตรวจสอบพบว่า แบบสอบถามที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 225 ฉบับ โดยอัตราการตอบกลับอยู่ที่ประมาณ 35.23%

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ใช้วิธีการสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เพื่อทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบว่าคำถามแต่ละข้อวัดโครงสร้างตามที่ได้ออกแบบไว้ การตรวจสอบแบบจำลองการวัด (Measurement Model) สำหรับความน่าเชื่อถือของตัวบ่งชี้ (Indicator reliability) ความน่าเชื่อถือของความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) ความเที่ยงตรงคู่สมบูรณ์ (Convergent validity) และความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant validity) ใช้ตัวบ่งชี้แบบสะท้อน (Reflective indicators) สำหรับโครงสร้างทั้งหมด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

อิทธิพลของผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดที่มีต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย มีกรอบแนวคิดแสดงโครงสร้างความสัมพันธ์ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องอิทธิพลของผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดที่มีต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย จำนวน 225 ราย โดยการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการศึกษามีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 225 คน พบว่า ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (81.3%) มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (51.1%) ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (58.2%) มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี (55.5%) และตำแหน่งงานเป็นผู้จัดการฝ่ายบัญชี (54.7%) นอกจากนี้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นบริษัทจำกัด (80.5%) อยู่ในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (42.2%) ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 15 ปี (76.99%) ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 200,000,000 บาท (41.3%) มีพนักงานมากกว่า 600 คน (48.0%) และมีรายได้ต่อปีมากกว่า 150,000,000 บาท (77.3%)

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) พบว่า แบบจำลองการวัดนี้เหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยค่า CMIN (χ^2) = 221.009 (df = 192, p = 0.074) และดัชนี χ^2/df = 1.151 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่อ้างอิง (น้อยกว่า 2.00) ค่า GFI = 0.933, NFI = 0.948, RFI = 0.918, IFI = 0.993, CFI = 0.993, และ RMSEA = 0.026 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่อ้างอิง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบเชิงยืนยันของกรอบแนวคิดการวิจัย

ดัชนีความสอดคล้องของโมเดล	เกณฑ์พิจารณา	ค่าประมาณการโมเดล	อ้างอิง
CMIN (χ^2)	p-value > 0.05	0.074	(Hair, J. F. et al., 2018)
CMIN/DF (χ^2/df)	< 2.00	1.151	(Hair, J. F. et al., 2018)
GFI	> 0.90	0.933	(Byrne, B. M., 2001)

ตารางที่ 1 องค์ประกอบเชิงยืนยันของกรอบแนวคิดการวิจัย (ต่อ)

ดัชนีความสอดคล้องของโมเดล	เกณฑ์พิจารณา	ค่าประมาณการโมเดล	อ้างอิง
NFI	> 0.90	0.948	(Bollen, K. A., 1989)
RFI	> 0.90	0.918	(Hu, L. T. & Bentler, P. M., 1999)
IFI	> 0.95	0.993	(Bollen, K. A., 1989)
CFI	> 0.95	0.993	(Byrne, B. M., 2001)
RMSEA	< 0.05	0.026	(Steiger, J. H., 2000)

3. แบบจำลองการวัด (Measurement Model)

ผลการตรวจสอบแบบจำลองการวัด (Measurement Model) สำหรับความน่าเชื่อถือของตัวบ่งชี้ (Indicator reliability) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) อยู่ระหว่าง 0.626 - 0.848 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองการวัดเป็นที่น่าสนใจ สำหรับความน่าเชื่อถือของความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) โดยการตรวจสอบความน่าเชื่อถือแบบคอมโพสิต (Composite reliability: CR) สำหรับโครงสร้างทั้งหมด พบว่า มีค่าระหว่าง 0.841 - 0.902 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ (0.70) ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงสู่สมบูรณ (Convergent validity) โดยใช้ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average variance extracted: AVE) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.516 - 0.650 ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำควรมีค่ามากกว่า 0.5 ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความน่าเชื่อถือแบบคอมโพสิต และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้

โครงสร้าง	ข้อคำถาม	Factor Loading	CR	AVE
ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง	5	0.626 - 0.826	0.841	0.516
ความได้เปรียบในการแข่งขัน	5	0.729 - 0.847	0.891	0.622
ผู้บริหารระดับสูงแบบตีสองหน้า	5	0.765 - 0.842	0.900	0.644
นวัตกรรมทางเทคโนโลยี	5	0.735 - 0.835	0.893	0.626
แรงกดดันจากการแข่งขันในตลาด	5	0.731 - 0.848	0.902	0.650

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant validity) โดยการประเมินผลลัพธ์รากที่สองของค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Square root of AVE) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.718 - 0.806 ซึ่งสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในโครงสร้างทั้งแนวนอนและแนวตั้ง แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกของโครงสร้าง

โครงสร้าง	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Mean	3.940	4.044	4.063	3.955	4.136
S.D.	0.477	0.561	0.562	0.530	0.545
(1) RAI	0.718				
(2) COA	0.567***	0.788			
(3) ATM	0.623***	0.632***	0.803		
(4) TEI	0.606***	0.512***	0.790***	0.791	
(5) MCP	0.472***	0.611***	0.558***	0.715***	0.806

หมายเหตุ: *** $p < 0.001$; รากที่สองของ AVE คือ ตัวหนาและเอียงในเส้นทแยงมุม; RAI คือ ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง; COA คือ ความได้เปรียบในการแข่งขัน; ATM คือ ผู้บริหารระดับสูงแบบตีสองหน้า; TEI คือ นวัตกรรมทางเทคโนโลยี; MCP คือ แรงกดดันจากการแข่งขันในตลาด

4. การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานของแบบจำลองสมการโครงสร้าง พบว่า ผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดมีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง ($\beta = 0.305, p < 0.01$; $\beta = 0.297, p < 0.01$; $\beta = 0.175, p < 0.05$ ตามลำดับ) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1, 2 และ 3 นอกจากนี้ ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.795, p < 0.01$) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	β	S.E.	C.R.	p-value	ผลลัพธ์
H1: ATM $\rightarrow$ RAI	0.305	0.051	3.575	0.000**	ยอมรับ
H2: TEI $\rightarrow$ RAI	0.297	0.080	2.728	0.006**	ยอมรับ
H3: MCP $\rightarrow$ RAI	0.175	0.053	2.197	0.028*	ยอมรับ
H4: RAI $\rightarrow$ COA	0.795	0.140	6.484	0.000**	ยอมรับ

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$, * $p < 0.05$, RAI คือ ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง, COA คือ ความได้เปรียบในการแข่งขัน, ATM คือ ผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้า, TEI คือ นวัตกรรมทางเทคโนโลยี, MCP คือ แรงกดดันจากการแข่งขันในตลาด

อภิปรายผล

ผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้ามีอิทธิพลเชิงบวกต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย กล่าวคือ ผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้ามีบทบาทสำคัญในความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งเน้นการแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรมเพื่อใช้ในการบริหารจัดการองค์กร เช่น การเปลี่ยนกิจกรรมการทำงานโดยอาศัยเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ และในขณะเดียวกันก็มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การเพิ่มการตรวจสอบ การติดตาม การควบคุม การประเมินผลการดำเนินงาน ตลอดจนดำเนินการแก้ไขเพื่อเพิ่มมาตรฐานการดำเนินงานภายในองค์กร สอดคล้องกับการศึกษา Severgnini, E. et al. แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระดับสูงแบบทีสองหน้ามีอิทธิพลในทางบวกต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง เนื่องจากระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงเป็นแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารสมัยใหม่ที่อาศัยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถสนับสนุนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์แก่ฝ่ายบริหารเพื่อให้การบริหารจัดการภายในองค์กรมีประสิทธิภาพ (Severgnini, E. et al., 2019)

นวัตกรรมทางเทคโนโลยีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย เนื่องจาก นวัตกรรมทางเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการสนับสนุนให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว รวดเร็ว และช่วยป้องกันปัญหาระหว่างการใช้งาน ทำให้ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงสามารถที่จะแสดงข้อมูลและผลลัพธ์เกี่ยวกับความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้องค์กรสามารถวางแผนและจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันเวลาและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรจึงจำเป็นต้องอาศัยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อให้สามารถรองรับรูปแบบการทำงานที่มีความซับซ้อนในยุคดิจิทัลและทำให้ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Teymouri, M. & Ashoori, M. นวัตกรรมทางเทคโนโลยีสามารถอำนวยความสะดวกในการบูรณาการของกระบวนการบริหารความเสี่ยง ที่ประกอบด้วย การระบุ การประเมิน การควบคุม และการรายงานความเสี่ยง นวัตกรรมทางเทคโนโลยีควรถูกนำมาใช้อย่างเหมาะสมเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Teymouri, M. & Ashoori, M., 2011)

แรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย แรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดที่เพิ่มขึ้นและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคู่แข่ง ลูกค้า และซัพพลายเออร์ ทำให้องค์กรแสวงหาแนวปฏิบัติเพื่อคาดการณ์เหตุการณ์เชิงลบที่อาจเกิดขึ้นอันนำไปสู่การใช้

ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงเพื่อการบริหารและจัดการกับความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันเวลา สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายได้อย่างน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Ahmad, K. & Zabri, S. M. ตรวจสอบปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวทางปฏิบัติทางการบัญชีบริหารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงของบริษัทขนาดกลางภาคการผลิตในมาเลเซีย พบว่า แรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดมีอิทธิพลอย่างมากต่อการนำแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารที่สามารถให้ข้อมูลเชิงคาดการณ์เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์มาใช้เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรมีประสิทธิภาพ (Ahmad, K. & Zabri, S. M., 2015)

นอกจากนี้ ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย เนื่องจาก ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันทั่วทั้งที่ทำให้สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการศึกษาของ Saeidi, P. et al. แสดงให้เห็นว่าระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความได้เปรียบในการแข่งขันและประสิทธิภาพของบริษัท หากองค์กรสามารถรับรู้ถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมของตนได้ดีเหนือกว่าคู่แข่งก็จะสามารถจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นได้มีประสิทธิภาพโดยการดำเนินการเชิงรุกเพื่อสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่งอย่างแข็งแกร่ง (Saeidi, P. et al., 2021)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารระดับสูงแบบดีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงในฐานะแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทย ในทำนองเดียวกัน ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงยังมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการส่งออกในประเทศไทยอีกด้วย หมายความว่า ผู้บริหารระดับสูงแบบดีสองหน้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และแรงกดดันจากการแข่งขันในตลาดเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การเปิดใช้งานระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยง และเห็นได้ชัดว่า ระบบข้อมูลการประเมินความเสี่ยงขับเคลื่อนความได้เปรียบในการแข่งขันไปในทิศทางเชิงบวกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีเชิงสถานการณ์ (Contingency Theory) ที่แสดงว่าไม่มีแนวปฏิบัติทางการบัญชีในระดับสากลที่สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับทุกองค์กร ดังนั้นการเปิดใช้งานแนวปฏิบัติทางการบัญชีบริหารเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนข้อมูลเชิงลึกสำหรับการตัดสินใจของฝ่ายบริหารเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร ควรให้ความสำคัญกับการบริหารแบบดีสองหน้าที่สามารถบูรณาการกิจกรรมการแสวงหาประโยชน์ (exploitation) และการสำรวจ (Exploration) เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และสิ่งที่มีอยู่เดิมให้ยังคงมีเสถียรภาพ นอกจากนี้องค์กรควรลงทุนด้านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่สามารถรองรับและเพิ่มขีดความสามารถการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการส่งเสริม พัฒนาบุคลากรให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น ทักษะทางเทคนิค ทักษะด้านดิจิทัล เป็นต้น ในขณะเดียวกันองค์กรควรสร้างการรับรู้และติดตามสถานการณ์ของคู่แข่ง ผู้บริโภค ซัพพลายเออร์ รวมถึงส่วนแบ่งทางการตลาด เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างกลยุทธ์การแข่งขันที่สามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันที่เหนือกว่า สำหรับการวิจัยในอนาคตอาจพิจารณาใช้การศึกษาเชิงเปรียบเทียบโดยการทดสอบตามกรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้ในบริบทอื่น เช่น ศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชียเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น หรือเปลี่ยนตัวแปรเทคนิคการบัญชีบริหารอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงวินิจฉัย (Diagnostic data analytics) เพื่อทดสอบความแข็งแกร่งของตัวแปรที่มาก่อน (Antecedent variables) ของการศึกษารั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. (2564). ผู้ส่งออก-นำเข้า. เรียกใช้เมื่อ 26 ตุลาคม 2564 จาก <http://www2.ops3.moc.go.th/ie/Default.aspx>
- Ahmad, K. & Zabri, S. M. (2015). Factors explaining the use of management accounting practices in Malaysian medium-sized firms. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 22(4), 762–781.
- Al_Bdairi, A. S. J. et al. . (2020). Using Modern Cost Techniques in Achieving Competitive Advantage. An Empirical Study in Iraqi Industrial Companies, 13(6), 1371–1388.
- Alamri, A. M. (2019). Association between strategic management accounting facets and organizational performance. *Baltic Journal of Management*, 14(2), 212–234.
- AlQershi, N. (2019). Innovation Capabilities as a Source of Inspiration: Towards a Sustainable Competitive Advantage in Yemen Manufacturing Industry. *International Journal of Knowledge Management and Practices*, 7(1), 1–6.
- Awa, H. O. et al. (2016). Using T-O-E theoretical framework to study the adoption of ERP solution. *Cogent Business and Management*, 3(1), 1–23.
- Bollen, K. A. (1989). A New Incremental Fit Index for General Structural Equation Models. *Sociological Methods & Research*, 17(3), 303–316.
- Byrne, B. M. (2001). Structural Equation Modeling With AMOS, EQS, and LISREL: Comparative Approaches to Testing for the Factorial Validity of a Measuring Instrument. *International Journal of Testing*, 1(1), 55–86.
- Du, J. & Chen, Z. (2018). Applying Organizational Ambidexterity in strategic management under a “VUCA” environment: Evidence from high tech companies in China. *International Journal of Innovation Studies*, 2(1), 42–52.
- Farrar, M. (2019). Re-inventing finance for a digital world: The future of finance. Durham, North Carolina, U.S.A.: AICPA&CIMA.
- Hair, J. F. et al. (2018). *Multivariate Data Analysis* (8th ed.). Cengage Learning, EMEA: Hampshire.
- Hu, L. T. & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6(1), 1–55.
- Kline, R. B. (1998). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling*. New York: Guilford.
- Kruskopf, S. et al. (2020). Digital accounting and the human factor: Theory and practice. *ACRN Journal of Finance and Risk Perspectives*, 9(1), 78–89.
- Möller, K. et al. (2020). Digitalization in management accounting and control: an editorial. *Journal of Management Control*, 31(1–2), 1–8.
- Ogunbade, O. I. et al. (2017). Antecedents To Choice of Management Accounting Practices Among Manufacturing Companies in Nigeria. *International Journal of Economics, Commerce and Management*, 5(10), 46–66.
- Otley, D. (2016). The contingency theory of management accounting and control: 1980-2014. *Management Accounting Research*, 31(June 2016), 45–62.

- Pavlatos, O., & Kostakis, X. (2018). The impact of top management team characteristics and historical financial performance on strategic management accounting. *Journal of Accounting and Organizational Change*, 14(4), 455–472.
- Petera, P. & Šoljaková, L. (2020). Use of strategic management accounting techniques by companies in the Czech Republic. *Economic Research-Ekonomska Istrazivanja*, 33(1), 46–67.
- Piórkowska, K. (2016). Creativity, ambidextrous leadership and innovative performance: a multi-level conceptual framework. In *Proceedings of The 27th International Business Information Management Association Conference*. International Business Information Management Association (IBIMA).
- Saeidi, P. et al. (2021). The influence of enterprise risk management on firm performance with the moderating effect of intellectual capital dimensions. *Economic Research- Ekonomska Istrazivanja*, 34(1), 122–151.
- Salkind, N. J. (2012). *Exploring Research* (8th Edition). In Pearson Education: Inc.
- Severgnini, E. et al. (2019). Risk and organizational ambidexterity: A meta-synthesis of a case study and a framework. *Brazilian Business Review*, 16(5), 470–499.
- Simmonds, K. (1981). Strategic management accounting. *Management Accounting (UK)*, 59(4), 26–29.
- Steiger, J. H. (2000). Point estimation, hypothesis testing, and interval estimation using the RMSEA: Some comments and a reply to hayduk and glaser. *Structural Equation Modeling*, 7(2), 149–162.
- Sun, Y. et al. (2020). Measuring and integrating risk management into green innovation practices for green manufacturing under the global value Chain. *Sustainability (Switzerland)*, 12(2), 545–578.
- Teymouri, M. & Ashoori, M. (2011). The impact of information technology on risk management. *Procedia Computer Science*, 3(2011), 1602–1608.
- Uyar, M. (2018). Evaluation of the Relationship Between Management Accounting System , Risk Management and Company Performance By Using Structural Equation Model. *Journal of Business Research Turk*, 10/3(2018), 144–147.
- Wang, Z. et al. (2020). Risk Analysis of Enterprise Management Accounting Based on Big Data Association Rule Algorithm. *Journal of Physics: Conference Series*, 1631(2020), 012098.
- Zainuddin, Z. N., & Sulaiman, S. (2016). Challenges Faced by Management Accountants in the 21st Century. *Procedia Economics and Finance*, 37(16), 466–470.